

[Hans Hansen (Rørby).]

Lovens Principper, og Lovforslaget indeholder ikke det mindste i Retning af Afvikling. Vi har givet Tilslutning til, at Brødkornsprisen skulde være højere end Foderkornsprisen, for der bør være en vis Risikopræmie, og jeg er enig i de Betragtninger, der er fremsat om, at de, der dyrker Landets Jord, staar i en kritisk Situation, naar Tilførslerne udefra svigter. De har da en moralsk Forpligtelse — jeg kan godt sige, det er en uskreven Lov —, der byder dem, at de skal forsyne Befolkningen med de nødvendige Levnedsmidler, og hvis de ikke vil det eller ikke gør det paa rimelig Vis, har de tabt deres Ret til Jorden. Det er saa afgørende for Befolkningen, at det er saadan, og derfor maa vi, naar det glipper udefra, være sikre paa i alt Fald at have det Brødkorn, der er nødvendigt til Livets Opretholdelse.

Vi kan ikke være med til at gennemføre det foreliggende Forslag til en Kornordning, og vi maa stemme imod Forslaget ved tredje Behandling. Vi vil stemme for Tilføjslen af det nye Stykke under Ændringsforslag Nr. 2, men vi kan ikke gaa med til at fremme de andre Ændringsforslag, som ikke i nogen Grad forrykker Forslagets Tendens.

Landbrugsministeren (Bording): Det er sikkert overflødigt for mig at sige, at jeg ikke mener, at det er sagligt begrundet at foreslaa en Forhøjelse af Brødkornsprisen med 2 Kr. fra 33 Kr. til 35 Kr. for Hveden og fra 34 Kr. til 36 Kr. for Rug pr. Tønde, og naar jeg ser paa den Tid, der er gaaet, siden jeg forelagde Lovforslaget, kan jeg heller ikke herudfra finde nogen Begrundelse for Forhøjelsen. Vi har haft en usædvanlig mild Vinter, og vi har haft et meget tidligt og godt Foraar, og nu har vi faaet en fortrinlig og værdifuld Regn de sidste Dage, saa der er ingenting, der tyder paa, at der ikke skal blive en god Høst og derfor ogsaa gode Indtægtsmuligheder for dansk Landbrug i det kommende Høstaar. Men naar jeg alligevel har kunnet tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet i Udvalget, er det, fordi der ved Gennemførelsen heraf opnaas, at der i det kommende Høstaar sikres den danske Befolkning de samme Rationer af Brødkorn, som den havde før den Nedskæring, der fandt Sted sidste Efteraar, da vi havde den daarlige Høst. De er sikret for det kommende Høstaar til de samme Priser for Forbrugerne, som vi har haft gennem 7—8 Aar.

Hertil kommer, at man ogsaa gennem

Lovforslaget, som det nu foreligger, har sikret det mindste Landbrug 1 Mill. Tdr. Korn til 35 Kr. pr. Tønde. Dersom vi i det kommende Aar ikke kan faa det ved Indførsel af udenlandsk Korn til denne Pris, saa maa det komme fra det, der bliver udskrevet. Den 20 pCt.s Nedsættelse, som der eventuelt kan blive Tale om, hænger nøje sammen med Indførselsmulighederne, og naar vi ved, at Husmændene selv — det ved jeg i alt Fald fra de Forhandlinger, der er ført med De samvirkende danske Husmandsforeninger sammen med andre Organisationer — havde ment, at det vilde være forsvarligt at gaa op til 35 Kr. pr. 100 kg af det Foderkorn, som de skulde have, er det værdifuldt, at man har faaet det sikret for alle de mindste Husmandsbrug, de saakaldte indeklemt Husmandsbrug, og det vejer tungt til for mig ved Bedømmelsen af Lovforslaget, som det foreligger.

For det tredje er Høns- og Griseholderne uden for Landbruget sikret Korn, idet de ligesom Vognmændene faar Lov til i Frihandel at købe det Korn, som de har Brug for i egen Bedrift, hvad jeg føler mig overbevist om, at de langt hellere vil have end nøjes med det lille Kvantum, de har kunnet faa i de senere Aar med Statsstøtte.

For det fjerde er det af stor Betydning, at vi har faaet gennemført den Ordning, jeg altid, efter at det Spørgsmaal er rejst, har været klar over Betydningen af, nemlig at de Landmænd, der afleverer Brødkorn, nu faar Ret til at købe 15 pCt. af det Kvantum, de har afleveret, tilbage i Form af Klid og Foderkorn til samme Pris, som de har afleveret deres Hvede til. Det er forsvarligt og retfærdigt.

At man saa endelig opnaar at faa Kornpuljen fordelt, er en god og udmærket Foranstaltning. Vel er det Staten, der har den juridiske Ret til disse Penge, men de er kommet ind, fordi vi har gennemført en Kornlov, der begrænsede Landbrugernes Dispositionsret, og det har derfor altid været min Opfattelse, at man burde fordele de Penge til Landbruget til Formaal, som det offentlige har godkendt. Og naar der nu for det første sikres 3½ Mill. Kr. til Kornforædlingsformaal og dernæst 15 Mill. Kr. til Billiggørelse af udenlandsk Korn for det lille Landbrug, er der opnaaet en god Fordeling af den største Del af de Penge, der er i Kornpuljen, og det er overmaade fortræffeligt, at man er naaet til Enighed herom. Jeg har ganske vist accepteret, at hvis der bliver mere tilovers end det, der eventuelt skal betales til Tilbageføringen af Klid og Foderkorn, skal det for-